

Engedd, hogy csináljam.....

Írta: Csík Viola

Pályakezdő éveimben C. Neményi Eszter -Sz. Oravcz Márta Matematika könyvét használtam, így utólag kellő önkritikával visszatekintve inkább csak próbáltam használni.... Ezért is okozott óriási örömet és izgalmat mikor feltűnt, hogy szerzők neve újra olvasható a közoktatásban is elérhető Építsük fel! tankönyveken, s hogy Erasmus + segítségével elutazhatok Horvátországba és mindehhez két héten át segítséget is kaphatok, az már csak hab volt a tortán.

Családommal július 10-én érkeztünk meg az előzetes tájékoztatók során 'Isztria egyértelműen legszebb városa'-ként aposztrofált Rovinjba. És valóban, a sikátoros óváros, a gyönyörű tiszta strandok, az emberek kedvessége igazolta mindazt, amit itt-ott korábban olvastam. Ennek a sok szépségnek én délután kettőtől örülhettem, addig az iskolapadban ültem, ami - talán hihetetlenül hangozhat - nyaram legnagyobb élménye lett.

Non scholae sed vitae discimus (Nem az iskolának, az életnek tanulunk) – olvasható a felirat a képzésnek helyt adó középiskola épületén, és a Kivovicsné Horváth Ágnessel eltöltött idő ezt igazolta. Minden percért hálás vagyok, amit Ágival tölthettük. Az, hogy az előre megkapott tematikában eredetileg 20 +20 órás (matematika+angol) képzés valójában csak elírás volt, hiszen a helyszínen derült ki, hogy 40 + 20 óra az a valóságban, csak az első néhány percben okozott nekünk egy kis feszültséget, s ugyan elhangzott egy-két ' De nem így terveztük' még az első nap, a második naptól ennek már nyoma sem volt.

Huszonsokev tanítás után ha szóba kerül az alsós matematikaoktatás, ami munkám legerősebb tevékenysége, a nagymellény elkerülhetetlen, a 'vajon mi újat tudnak itt nekem mondani' talán nem csak az én fejemben fordult meg előzetesen. Ez a bizonyos mellény kb. a második percben került le rólam Ágnesnek köszönhetően. Új tartalommal teltek meg szavak, fogalmak, megértettem olyan tanításhoz kapcsolódó kérdéseket, amik korábban még csak fel sem vetődtek bennem. Minden érthetővé vált, ezer dolog a helyére került. Képzésvezetőm óriási tudása, tapasztalata, munkája szeretete, energiája, lendületessége minden mozdulatából átütött. Tátott szájjal hallgattuk, olyan lelkesen ragaszkodtunk az évek óta munkaeszközünként használt színes rudat, logikai lapokat, méregettük össze fonaldarabjainkat, mintha mi magunk is alsós gyerekek lennénk. Engedd, hogy csináljam... , volt a kurzus címe, s Ági engedte hogy csináljuk, sőt bátorított rá bennünket. Tíz délelőttöm telt el úgy, hogy odakint százágra sütött a nap, ha kinéztem a tanterem ablakán a tengerben gyönyörködhettem-s mégis, végig azt éreztem, de szerencsés vagyok, hogy bent lehetek.

A matekos délelőttöt egy óras szabadidő követte, ilyenkor hol egyedül, hol családommal jártam Rovinj utcáit, vagy csak olvastam az iskolakert árnyat adó fái alatt. A két órákor beköszöntő szabadidőt, ami természetesen jellemzően a tengerben, tengerparton telt el megelőzte a nyelvtanulás.

Az angol órák 3 csoportban zajlottak, egy előzetes teszt alapján a haladó csoportba kerültem. Rovinji tanárnőnk az igeidőkkal, az igék hármas alakjával örvendeztetett bennünket, vagy

Idén a 3-4 osztály tanításával kapcsolatban kaptam útravalót – és feladatot is rendesen, mert ez után egészen biztos, hogy nem tudok és nem is akarok bizonyos anyagrészeket úgy tanítani, ahogy eddig tettem, ha reményeim beigazolódnak igazgatómnak és koordinátoromnak köszönhetően, jövőre szívesen mélyülnék el Oravecz Márta útmutatásával az 1-2 osztály módszertanában.

